

EWS - Pionneke2 én 5½ – ½: *Nepnieuws of een stelletje kunstgrepen, nádenken is toch nep!*

De kluts kwijt. Beste volger van dit provinciaals getwitter, uw gediensstige verslaggever is geheel de kluts kwijt. Even geduld met het verslag van 12-02, alstublieft, vandaag is het de dertiende, ik leg het graag even aan u uit, laat toch niemand het idee krijgen, dat ik louter bij wijze van gril of omdat ik niet tegen mijn verlies kan – dat is natuurlijk zo – alternatieve feiten en weer andere feiten naast elkaar zet, dat ik een waarheid als een koe tegenover klinkklare onzin plaats, of falikant nepnieuws met manipulatieve trivialiteiten combineer. Lieve lezer, geloof het of niet, ik kan gewoon niet anders meer, heeft iemand mij ooit iets gevraagd? Ik ben boos en boos en door en door boos, ik geloof nergens meer in, of het nu om schaken, politiek of wat dan ook gaat, ik ben overal tegen en meer ook niet, en ... wie zijn schuld is dat? Wie hebben het gedaan? Het is de schuld van de *elite* van het tweede team, van Nr. 1 (Henri v/d Bersselaar) en Nr. 2 (Rob Loose), die mijn zondagse verzetje al onderweg naar Weert in Henri's limousine verpestten, zonder dat ik ook maar een zet gedaan had!

Schaken een denksport of een verzameling handigheidjes? In mijn naïeve openheid vertelde ik de heren van mijn recente nederlaag tegen Gertie Koppens, de allerbeste schaakster van 't Pionneke.

(linksom) Interne competitie:

Hans Akkerboom – Gertie Koppens (07-02)

(W aan zet, nr. 9)

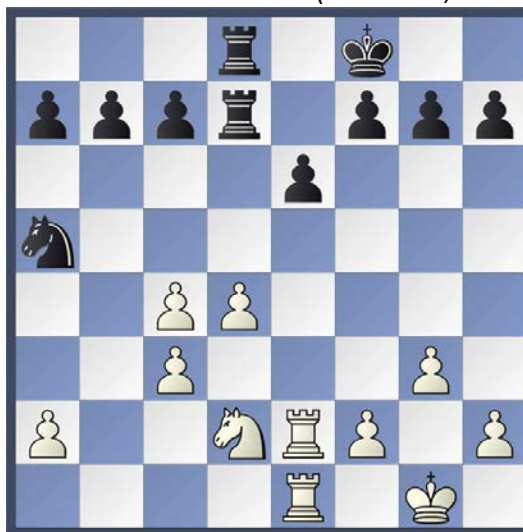

In de (Scandinavische) opening maakten beide spelers vanaf bovenstaande stelling al meteen een paar fikse fouten. In plaats van 9. h3 (gevolgd door b.v. ... Lxh3, 10. Pe5!) speelde wit
9. Pbd2 en had verloren gestaan, als zwart 9. .... Lxh2 (10. Pxh2 Lxd2) gespeeld had. Er volgde echter
9. .... Pe4 en nu zou wit na 10. Pxe4 Lxh2 11. Db3 Lxd2 12. Dxb7 beter zijn komen te staan. Echter na
10. g3 Pxd2 11. Lxd2 0-0 kwam zwart er voordelig uit en haalde na wat onbeduidende schermutselingen de winst eenvoudig binnen.

(rechtsom) Interne competitie:

Hans Akkerboom – Gertie Koppens (07-02)

(W aan zet, nr. 21)

Na wat onbeduidend gerommel en geschutter in de (Scandinavische) opening kwamen de spelers in bovenstaande stelling terecht. Beide zinden op een doorbraak onder dekking van de dubbele torens op de e- resp. d-lijn. In plaats van het veilige 21. c5 ..... speelde wit het ondoordachte
21. f4 ..... en kwam na **21. .... c5...**
22. Te5 b6...
23. f5 exf5 24. d5 ..... in een lastig eindspel terecht, dat door zwart met tact en beleid naar winst werd gevoerd.

Ik zei er meteen bij, dat ik de laatste tijd in een vormcrisis verkeer, en toen kwamen die Nr. 1 en Nr. 2 met de eenvoudige verklaring, dat ik meestal veel te lang nadacht – mocht ik geloven, dat schaken een denksport is, dan had ik het wel goed mis: „Niks denksport, zei Nr. 2, schaken is gewoon een verzameling handigheidjes, het gaat om de juiste kunstgreep op het juiste moment op de juiste plek.“

Gewoon nog een keer Scandinavisch, niet in de krant svp. Van je teamleden moet je het maar hebben, en van de elite al helemaal: Altijd diezelfde mantra, armoede is het probleem van de armen en rijkdom de verdienste van de rijken, zorg voor jezelf, een paar truuks erbij en je hebt het weldra net zo goed als wij: Nadenken is niet nodig, dat is toch maar nep! Ik kreeg warempel gisteren meteen weer een zwartspeler met een Scandinavische opening tegenover me, maar na dat nepadvies van onze elite had ik me gelukkig al voorgenomen gewoon „mijn eigen plan te trekken“, gewoon nog een keer Scandinavisch nietwaar! Toen ik zowaar goed uit de opening kwam en een stuk op mijn tegenstander veroverde, liet ik het meteen Dai Heinen, onze onvolprezen teamleider, weten, de winst kon me niet meer ontgaan. „Dat mag wel in de krant,“ zei hij. Niks Dai, niks in de krant, voor dat minne journaal heb ik geen (goed) woord over, gemept en genept wordt er al genoeg! Zodat u, trouwe lezer, het deze keer met twee verslagen moet doen: *Zoek het zelf maar uit,*

linksom

of

rechtsom

Viermaal stom geluk of een paar handigheidjes? Na iets meer dan 1½ uur spelen konden we **Robin Meinders** (wit, bord 3; **1 - 0**) met de eerste overwinning feliciteren, al dan niet eentje uit het boekje.

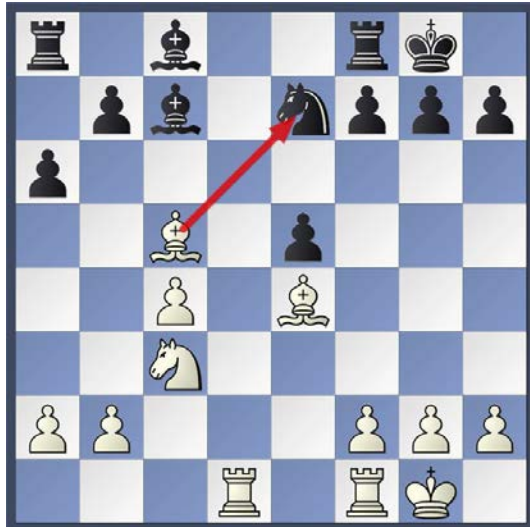
<p><i>(linksom)</i> Robin Meinders (W), met Z aan zet, nr. 8</p> <p>In een klassieke Pirc-verdediging met 1.e4 d6 2.d4 Pf6 en een vroege zwarte rochade 0-0 (zet 5) verdedigt zwart zich taai. Terwijl beide spelers zich voor een aanval „op hun vleugel“ opmaken, staat zwart op zijn 8ste zet voor de keus, meteen door te zetten op de dame-vleugel of iets met wits looper op h6 te doen. Het beste is 8. (bedenk dat zelf maar) ....., maar wit mazzelt en geleidelijk raakt zwart onhoudbaar in het defensief!</p>	<p><i>(rechtsom)</i> Robin Meinders (W) aan zet, nr. 16</p> <p>Tegen een klassieke Pirc-verdediging met 1.e4 d6 en 2.d4 Pf6 en een vroege zwarte rochade 0-0 (zet 5) volgt wit de 0-0-0 set-up van de Joegoslavische aanval uit de klassieke Siciliaanse draak. Beide spelers vallen „op hun vleugel“ aan en het komt na zwart's 15de zet tot een doorslaggevende climax (<i>sac, sac, mate</i> naar Bobby Fisher¹): 16. (bedenk dat zelf maar) ..... en wit loopt zwart onder de voet!</p>
---	--

¹ *Offertje, offertje, mat:* Zie Collins, Sam (2004). *An Attacking Repertoire for White.* London: Batsford.

Ongeveer een ½ uurtje later was het mijn beurt, met een loper minder valt er voor je schaakmaatje niets meer te redden. Was dit nou een los allegaartje geluk, of was ik „slim bezig“ (wit, bord 5; 2 - 0)?

(linksom)

Hans Akkerboom (W), met Z aan zet, nr. 17

Zwart speelde stukken passiever dan Gertie in voornoemde Scandinaviër, zodat ik op een gegeven moment een **fraaie penning** zag:

17. Lc5 en nu had zwart er verstandig aan gedaan, na

17. .... Te8 via

18. Lxe7 Txe7 19. Pd5 Kf8 20.Pxe7 Kxe7 zijn verlies te nemen. Er volgde echter

18. .... Le6

waarop ik met wit nog een **tweede truuk** in het vizier kreeg, zodat ik na

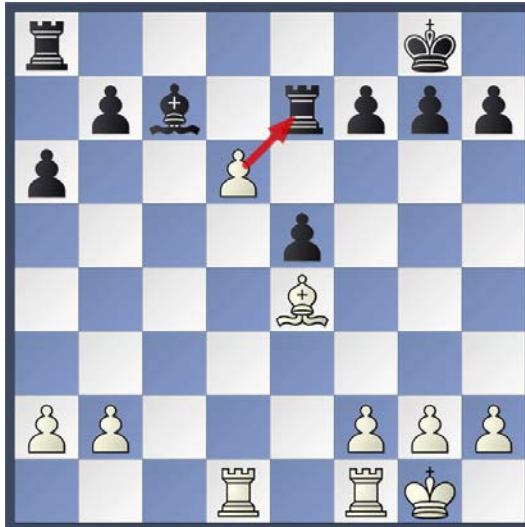
19. Pd5 Lxd5

20. cxd5 Txe7

21.e6 met gemak de winst kon binnenhalen.

(rechtsom)

Hans Akkerboom (W), met Z aan zet, nr. 21

Zwart speelde stukken passiever dan Gertie in voornoemde Scandinaviër, zodat ik op een gegeven moment een **puike combinatie** zag:

17. Lc5... Te8...

18. Lxe7.. Le6...

19. Pd5... Lxd5

20. cxd5. Txe7

21. e6 Lxd6 etc.

want je kon nauwelijks verwachten dat zwart na **18. Lxe7** .....

het iets betere

Txe7 19. Pd5 Kf8 20.Pxe7 Kxe7 zou zien. Het was met hem gedaan!

Nog geen 10 minuten later was het de beurt aan **Simon** Karsten (zwart, bord 4; 3 - 0). Met een blik op het wedstrijdformulier vertrouwde een optimistische Weertenaar me nog toe: „*We kunnen nog gelijk spelen!*“ Dat was niet erg waarschijnlijk, bij Dai reken je sowieso op remise, en dan de elite nog! Maar wat bleek: **Dai** (zwart, bord 6; 4 - 0) had nog meer geluk dan Simon (zie de volgende bladzijde).

In het tactische concept van onze sluwe coach – zoveel mogelijk bordpunten, maar net genoeg matchpunten om in **1A** tweede te worden – werden van de elite nu eigenlijk nog twee dikke winstpunten verwacht, **6 – 0** tegen de heksesluiter is toch wel het minste! Ik ga hier alleen nog even op de spannende partij van **Rob** Loose in (zwart, bord 2; 5 - 0). De linker variant is te danken aan zijn tegenstander, aan wie ik nog bijtijds een heldere notatie van de partij wist te ontfutselen. De rechter variant laat vermoeden, dat ondanks al zijn ervaring en denkkraft Rob nog niet eens in staat is met wat simpel fijnmotorisch gefriemel een leesbare notatie te produceren, vooral niet vanaf het moment dat hij zijn tegenstander met een grandioze mataanval in de gordijnen had kunnen jagen. In plaats daarvan volgde een ware wurgpartij met pietepouterig resultaatdenken. Geen kunst, zeg!

(rechtsom of *linksom*)

Simon (Z) aan zet, nr. 16

Simon staat met een loper tegen drie pionnen al stukken beter, zodat het logische gevolg is:

16. .... Pxf3

met winst van dame voor een toren plus twee pionnen na

17. gxh3 Tg8

18. Dxd3 Lxd3 en dan nog 20 onnodige zetten. Maar dit was niet veel meer dan stom geluk na het incorrecte offer

11. Pxd5

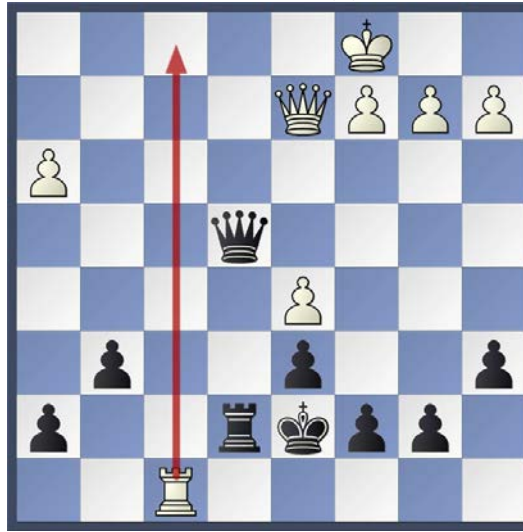
in de ruilvariant van het Spaans – het enige goede offer in het Spaans is in de Marshall-variant of bij het stierenvechten in Pamplona:

(Had ik zelf na lang nadenken **16. .... Pxf3** gespeeld, dan natuurlijk als een *Geistesblitz!*)

(linksom of *rechtsom*)

Dai Heinen (Z) aan zet, nr. 25

Wit heeft zojuist verzuimd met

25. b3 .....

zijn koning nog een gaatje te gunnen, zodat Dai na **25. Dd2.... Dh1°**...

26. Dd1.... Te1.....

de volle winst kon pakken. Een buitenkansje, dat wel, want in deze partij, die met een aangenomen Koningsgambiet begon, had hij door alsmaar niet te rocheren zijn koning in groot gevaar gebracht. Stom geluk eigenlijk, want had wit in de volgende stelling 21. Lg5 gespeeld in plaats van 21. Da5, dan was Dai in grote moeilijkheden gekomen:

(Had ik zelf na lang nadenken **25. .... Dh1°** gespeeld, dan natuurlijk als een *Geistesblitz!*)

(linksom)

Rob Loose (Z), met Z aan zet, nr. 13

Door een actieve Tarrasch-verdediging bracht Rob wit al snel in het nauw. Met

13. a3

had wit nog tegenspel gehad, maar na

13. e4 b4

14. e5 bxc3

15. exf6 Lxf6

16. b3

kwam Rob met een pion meer in een mooie aanvalstelling terecht. Leuke kunstjes, Rob!

(rechtsom)

– de onzichtbare truuks van Rob Loose (Z)

Schaak ze!

Geen wonder dat aan het eerste bord Henri's tegenstander om half vijf concludeerde, *dat het half vijf was, precies het juiste moment om tot remise te besluiten* ($\frac{1}{2} - 5\frac{1}{2}$). Henri stond iets beter in een degelijk gespeelde partij, maar vond het wel goed geweest (wit, bord 1; $5\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$) ... en ik eerlijk gezegd ook, want denkt er nu nog iemand dat ik 15 maart ga stemmen? Ben je gek, welnee, ik raad iedereen aan, linksom of rechtsom, doe je best op 15 maart en speel eens een leuk partijtje (*geeft-niet-wat*) met je echtgenote of partner, want van al die neppraatjes over intellectuele of politieke hoogstandjes moet je het echt niet hebben: Schaak ze!

13 februari, Hans Akkerboom